

Време е за ускорено преустройство на въгледобивните региони

Кристиан Егенхофер, Хорхе Нунес Ферер, Ирина Кустова и Юлиан Попов

Ключови послания

Икономическото забавяне, причинено от пандемията, ще задълбочи съществуващото напрежение в някои региони, особено в онези, чиято основна икономическа дейност е добивът на лигнитни въглища, каменни въглища и торф. Ефективното и ефикасно използване на средствата за възстановяване от Covid-19 обаче може да даде реален смисъл на концепцията за „справедлив преход“, ако тези средства се съсредоточат върху дейности, които носят осезаем напредък както за регионалните и националните икономики, така и за икономиката на ЕС като цяло, като същевременно подобряват околната среда и прилагат Европейския зелен пакт.

- По отношение на въгледобивните региони Европейската комисия се нуждае от регионален, ориентиран към местните условия подход, който се основава на „целенасочения подход“ на Европейския зелен пакт, набелязвайки същевременно спешни действия.
- Държавите членки трябва да подсилят регионалните стратегии за въгледобивните региони в светлината на мерките за възстановяване и на Европейския зелен пакт за следващата многогодишна финансова рамка 2021–27 г., като отчитат дейностите по прехода към по-устойчива и по-нисковъглеродна икономическа структура.
- Подходящите инструменти на ЕС следва да се комбинират, като се допълват взаимно с цел реструктуриране на икономиките на регионите чрез разработване на източници на електроенергия с ниски въглеродни емисии и други решения за намаляване на въглеродните емисии, използвайки ноу-хау и съществуващите инфраструктури.
- Необходимо е да бъдат разработени стабилни стратегии за посрещане на разходите по време на прехода, които да създадат благоприятна икономическа среда за инвестициите, с цел изграждане на самостоятелни дейности и избягване на зависимостта от субсидии. Възможностите, предлагани от InvestEU, трябва да се използват като средство за финансиране с цел привличане на мащабни нови промишлени инвестиции.

Краткосрочните икономически и социални разходи трябва да бъдат възстановени в бързи срокове. Затова пък подкрепата за западащи дейности най-вероятно ще доведе до значителни дългосрочни загуби. Има множество добри примери за преобразуване, които могат да послужат за информация на онези, които се занимават с проблемите с преразпределението в рамките на отделните поколения и между тях.

Кристиан Егенхофер е старши научен сътрудник и директор на CEPS Energy Climate House. Хорхе Нунес Ферер е старши научен сътрудник в CEPS, Ирина Кустова е изследовател в CEPS. Юлиан Попов е старши сътрудник в Европейската фондация за климата.

CEPS Policy Insights (Анализи на политики) предлага анализи на широк спектър от ключови политически въпроси, пред които е изправена Европа. Като институция, CEPS не изразява позиции по въпросите на европейската политика. Освен ако не е посочено друго, изразените възгледи са възгледи единствено на авторите в личното им качество, а не на институциите, с които са свързани.

Въпреки причинените от Covid-19 поражения, сред многото възможности, които предлагат политиките и финансирането на възстановяването, е и шансът да се предприеме решителна стъпка към преустройство на европейските региони, които са изправени пред процес на преобразуване. В Европа се срещат много успешни случаи в това отношение, като не всички са пряко свързани или зависими от закриването на въгледобивния сектор. Сред тях са Катовице (Полша), регион Рур (Германия), Южен Лимбург (Холандия), регион Нор-Па-дьо-Кале (Франция), окръг Ида-Виру (Естония), Приевидза (Словакия), Матра (Унгария), Пловдив (България) и регион Манчестър/Ливърпул (Обединено кралство). Всички те отбелязват напредък или вече успешно са се справили с икономическото си преобразуване.

Възможности за икономическа модернизация в рамките на Европейския зелен пакт

В допълнение към отговора на предизвикателствата, свързани с изменението на климата, Европейският зелен пакт е замислен като стратегия за икономическа модернизация и растеж. В съчетание с пакетите за икономическо възстановяване от последствията от Covid-19, пактът предлага уникална възможност за започване и ускоряване на процеса на регионално преобразуване. Това ще даде на понятието „справедлив преход“ практически смисъл с осезаем напредък, благодарение на който може да се постигне трайна промяна както за хората, така и за околната среда. В дългосрочна перспектива, успоредно с решаването на проблемите, свързани с изменението на климата, ще настъпят и други технологични революции като тези, които наблюдавахме по отношение на възобновяемите енергийни източници. Автомобилната промишленост, стоманодобивните предприятия и най-общо казано, всички промишлени клъстери на база изкопаеми горива, както и въгледобивните региони в Централна и Източна Европа, ще бъдат изправени пред радикално преобразуване.

Регионите за добив на въглища, а до известна степен и тези за добив на торф, са очевидното място, където да бъдат започнати мерките за справяне с последиците от преобразуването. Вятърната и слънчевата енергия все по-силно конкурират въглищата като източник на енергия. Според [Agora Energiewende and Sandbag \(2020\)](#) през 2015 г. производството на електроенергия от въглища все още е два пъти повече от обема на вятърната и слънчевата енергия, взети заедно. До 2019 г. ситуацията обаче се обръща: вятърната и слънчевата енергия заемат 18% в дела на производството на електроенергия в ЕС, докато въглищата са едва 15%. Спадът на дела на въглищата се извършва с ускорени темпове. Спадът на дела на въглищата беше най-важната причина за 9% спад на емисиите в рамките на СТЕ на ЕС през 2019 г.¹

¹ Дори и равнищата на цените на въглеродните емисии от 15–20 евро, наблюдавани след началото на кризата от коронавируса, да дадат глътка въздух на въгледобива, ниските цени на газа и по-ниското търсене на електроенергия в комбинация с нулевите пределни разходи при възобновяемите източници

Това е едва началото. „Натискът“ върху въгледобива ще се увеличава поради по-строгите правила относно промишлените азотни оксиди, серния диоксид и емисиите на прахови частици за големите горивни инсталации, които влизат в сила през 2021 г., и планираното затягане на лимитите на емисиите, за да бъдат приведени в съответствие със Зеления пакт, да не говорим за по-високите цели за намаляване на емисиите на парникови газове в ЕС до 2030 г.

Рентабилността на въгледобивната промишленост се срива

Положението на въглищната централа „Марица изток 2“, най-голямата на Балканите, е показателно. Само през 2019 г. тя отчита загуба от над 100 милиона евро, като общо натрупаната загуба надвишава 410 милиона евро. Само загубата за първото тримесечие на 2020 г. е 32 милиона евро. Положението с „Марица изток 2“ не е необичайно. 62% (149 GW) от производствената мощност на въглищните електроцентрали в ЕС вече е [отрицателна по отношение на паричните потоци](#). Глобалната картина не е по-различна. Според [Carbon Tracker](#) в световен мащаб 46% от въглищните електроцентрали ще работят на загуба през 2020 г., а този дял вероятно ще се увеличи с 52% до 2030 г.

Това може да се сравни с последните резултати от търговете и споразуменията за изкупуване на електроенергия (СИЕ), произведена от нови фотоволтаични или вятърни централи, които при договор за промишлена слънчева енергия в Португалия достигнаха 14,76 евро за мегаватчас през 2019 г., което е много под средната пазарна цена на едро в Европа. Тази тръжна цена може да е изключително ниска, но наличието ѝ показва постоянна тенденция към намаляване на цените за производство на слънчева и вятърна електроенергия. Това се потвърждава всяка година от прогнози като тези, направени от Fraunhofer Institute, Lazard или Bloomberg New Energy Finance. В тези прогнози обаче не се отчита тенденцията на бързо спадащите технологични разходи за решения за съхранение на енергия, базирани на батерии, което ще направи комбинираната електроенергия, получена от батерии и възобновяеми енергийни източници, конкурентоспособна при върхово потребление.²

На този фон се прогнозира, че почти 70% от въглищните електроцентрали, главно в Западна Европа, ще бъдат изведени от експлоатация през следващите пет години³. Централните и източноевропейските въглищни електроцентрали може да ги последват

най-вероятно ще продължат да [оказват натиск върху въглищните електроцентрали](#).

² Според Bloomberg New Energy Finance разходите за съхранение при батерии вече са малко под 140 евро/МВтч. За сравнение прогнозите от 2019 г. на Международната агенция по енергетика (2019 IEA) съгласно „Сценарий при нови политики“ за цените до 2040 г. все още са малко над 200 евро/МВтч.

³ Белгия и Австрия бяха сред първите, които изведоха от експлоатация въглищните си електроцентрали; значителен спад на дела на въглища в производството на електроенергия се наблюдава в Испания (от 13% през 2018 г. до 5% през 2019 г.) и Холандия (22% през 2018 г. и 14% през 2019 г.). Германия прие твърд график за извеждане от експлоатация на въглищните си електроцентрали до 2038 г., а Обединеното кралство драстично намали дела на въглищните електроцентрали от 40% (2012 г.) до 2% (2019 г.) за по-малко от десетилетие.

скоро, като се имат предвид основните пазарни показатели. Въпреки че ще се сбoguваме с неикономичните въглища с облекчение, затварянето на въглищните електроцентрали ще засегне работните места на половин милион души в преки и косвени дейности, като приблизително половината работни места се очаква да бъдат загубени до 2030 г.

Възможности за регионален преход

Би било целесъобразно Европейският съюз да подкрепи решително разработването на всеобхватни регионални стратегии за справяне с това предизвикателство, произтичащо от промяната на технологичните етапи. Неотдавнашният [доклад на Европейската комисия](#) (Karpetaki, Ruiz et al., 2020)⁴ показва как би могло да се извърши това, като наред с останалото идентифицира възможностите за преход, свързани с възобновяемите енергийни източници.

Добър знак е, че държавите членки на ЕС все по-често използват възможностите, които възобновяемата енергия предлага както за промишленото развитие, така и за справяне с проблемите, дължащи се на изменението на климата. Това, което ги свързва, е Европейският зелен пакт. Възобновяемата енергия предлага на Европа възможността за развитие на промишлени вериги за създаване на добавена стойност и обещанието да бъде запазен промишленият капацитет, свързан с решения за въглеродно неутралния преход, предлагайки възможности за производство, разположени сега извън Европа. Държавите членки от Централна и Източна Европа са особено подходящи за последното.

Министрите от осем държави членки – Австрия, Естония, Гърция, Испания, Латвия, Литва, Люксембург и Полша, някои от които включват електроенергийни сектори с висока въглеродна интензивност – изрично поискаха от Европейската комисия да се съсредоточи върху вериги за създаване на добавена стойност на възобновяемата енергия, за да бъде отключен нов инвестиционен потенциал след кризата от Covid-19. Противно на това, което често се твърди, проучване на [Европейската комисия](#) (2019 г., стр. 15) показва, че някои държави членки, например Германия, успяват да запазят значителни части от веригите за създаване на добавена стойност на възобновяемите енергийни източници в Европа, дори и за слънчевите фотоволтаични централи. По отношение на изследваните страни същото проучване показва голям потенциал за местното производство на стоки и услуги, за работните места и растежа при всички държави членки, по-специално за България и Полша и до известна степен за Румъния.

Финансовата подкрепа за възстановяване от последствията от Covid-19 също е една от областите, които предлагат значителна краткосрочна заетост и създаване на национална добавена стойност за бъдещите технологии. Правителствата на Австрия, България, Германия, Гърция, Испания, Италия, Люксембург, Румъния и Франция призоваха за [„ускоряване на декарбонизацията](#) на европейската промишленост чрез Европейския зелен пакт“ посредством финансиране на зелени проекти с помощта на „съсредоточаване върху зелени технологии и решения“, наред с други възможности.

⁴ За слънчевата енергия вижте [Bódis, K et al \(2019\)](#).

Възможно е да се появят нови промишлени клъстери, като ИТ клъстерите в Клуж-Напока или София, за електрически автобуси близо до Познан или велосипеди в Пловдив. Преустройството на промишлените клъстери в клъстери на бъдещите технологии има предимството да бъде надградено върху съществуващия човешки капитал и инфраструктури. Въгледобивните региони обикновено имат добре развити електропреносни мрежи в резултат на големите си производствени мощности. Те биха могли да се използват за ускоряване на интегрирането на решенията за възобновяема енергия и съхранение на енергия. Енергийните култури върху земя с влошено качество може да предложат други възможности.

Големите парцели земя могат да се превърнат в ключ за успеха, тъй като във въгледобивните региони земята обикновено е собственост на или се контролира от един-единствен собственик (често това е държавата), която би могла да я предостави безплатно и да се откаже от административните такси и бариери чрез едно правителствено или парламентарно решение, като по този начин допълнително се намали цената на инсталациите.

Допълнителен политически тласък се осигурява от забележимата разлика между ефективността на електроенергийните дружества, използващи предимно възобновяеми източници, в сравнение с дружествата, използващи изкопаеми горива. Изпълнителният директор на Siemens за възобновяема енергия очаква вятърът да бъде един от „победителите“ в икономическото възстановяване.⁵

Използването на проактивен подход за развитие на регионите с производство на електроенергия от лигнитни въглища, каменни въглища и торф чрез ускоряване и управление на преобразуването беше започнало много преди кризата от Covid-19. Осемнадесет държави членки⁶ поискаха „целенасочена подкрепа за регионите, които са най-силно засегнати от прехода към неутрална по отношение на климата икономика и с по-малък капацитет за справяне с предизвикателството“. Всички искания бяха одобрени от Европейската комисия на 7 май.

Да направим въгледобивните региони двигатели, а не жертви на прехода

Правителствата на държавите с въгледобивни региони в ЕС отдавна са приели промяната. Държавите членки от Централна и Източна Европа реагират по същия начин. Нежеланието за промяна, например в енергийния сектор, е свързано главно със значението на смекчаването на социалните последици в региона и извън него. Начинът за справяне с това е чрез икономическа модернизация, чиито ползи ще надхвърлят регионалните ползи и ще се разпрострат на национално равнище, което означава също и на равнище на икономиката на ЕС.

Според Bloomberg Newsroom, 6 май 2020 г.

⁶ Белгия, България, Гърция, Ирландия, Испания, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Полша, Португалия, Румъния, Словакия, Унгария, Финландия, Хърватия, Чехия и Швеция.

Привличане на инвестиции чрез цялостна регионална стратегия

Финансирането, макар и от решаващо значение, е само един инструмент, който позволява да се улесни прилагането на стратегия за преход. Подкрепата на ЕС, например в рамките на Фонда за справедлив преход, ще е необходима за справяне с трудностите и за покриване на неизбежните разходи за промяната, които възникват от икономическия срив на въгледобива.

Освен това цялостната стратегия за привличане на инвестиции е също толкова важна основа за привличане на добър бизнес. Мерки като изграждане на бизнес паркове и субсидиране на нови предприятия често се провалят поради липсата на подходяща *екосистема*, която да привлече ориентирани към бъдещето финансово устойчиви дейности.

Успешните дейности, които създават нова устойчива икономическа структура в регионите, са дейностите, съсредоточени върху перспективни подходи за привличане на инвестиции в съвременни бизнес дейности и в структурни реформи, които могат да доведат до промяна на икономическия модел на регионите. Примерът с пловдивската икономическа зона в България показва как бизнес дейностите възникват спонтанно, когато рамковите условия са подходящи. Това ще изисква първо добро управление и след това качествено „програмиране“ като част от регионалната и националната политика и като част от регионалната политика на ЕС.

Общото между всички успешни, ориентирани към местните условия подходи, е, че в тях се съдържа решимост за промяна и използване на иновативни подходи. Опитът обаче ни показва, че успешните модели се различават и трябва да бъдат адаптирани към местните особености.

Създаване на водещи инициативи за бюджета, финансовите инструменти и средствата за възстановяване на ЕС

Държавите членки и институциите на ЕС ще предоставят значителна финансова помощ чрез множество съществуващи и нови инструменти. Това се прави на фона на възникващия консенсус в европейските институции и в по-голямата част от държавите членки относно това, че значима част от средствата за спешни и възстановителни дейности, предоставяни от ЕС, трябва да бъдат насочени към прилагането на Европейската зелен пакт ([„Всяко евро, което инвестираме, трябва да се влива в нова икономика, а не в стари структури. Трябва да избягваме това на всяка цена“](#)).

Това означава, че преустройството на регионите с производство на електроенергия от въглища и торф, водещо към дългосрочни устойчиви икономически дейности, трябва да бъде сред водещите инициативи. Благодарение на тях ще се надгражда съществуващият човешки капитал и инфраструктури, подпомагайки новите системи за производство на енергия с ниски въглеродни емисии и други клъстери от промишлени разработки и инфраструктура за бъдещата неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика. За щастие правителствата все повече разбират, че бившите минни обекти

могат да бъдат превърнати в предприятия за производство на енергия от възобновяеми източници, например вятърни или слънчеви паркове, или да бъдат използвани повторно за приложения на геотермална енергия или водноелектрическа енергия.

Част от работната сила са инженери и техници с висока степен на квалификация и богат опит.⁷ Разработването на нисковъглеродни индустриални клъстери във въгледобивните региони може да поеме, запази и разшири този ценен опит, който в противен случай може да бъде разпръснат и загубен.

По-слабо квалифицираната работна сила ще се нуждае от допълнителна преквалификация, за да отговори на нуждите на една бъдеща диверсифицирана местна икономика.

Наред с големите производители на енергия от възобновяеми енергийни източници, икономическото разрастване във въгледобивните региони може да привлече нови пилотни и търговски водородни инсталации, голямо разнообразие от съоръжения за съхранение на енергия, производство на батерии, заводи за електромобили и електрически автобуси, производство на електрически скутери и велосипеди, кабели, изолационни материали, светодиодно осветление, компоненти за инсталации за слънчева и вятърна енергия, биоикономика и биогорива и десетки други предприятия, които се нуждаят преди всичко от регулаторна и политическа подкрепа, а не от големи субсидии.

Модернизирването на енергийния сектор ще трябва да бъде свързано също с разрастване на дейностите, насочени към ИТ, което може да допринесе за диверсификация и привличане на други дружества и дейности.

Инфраструктурите, свързани с въглища, често са остарели, а паричните потоци са отрицателни. Извеждането от експлоатация и замяна с нови предприятия вероятно представлява по-малка финансова загуба в сравнение със запазването им и печалбата в близко бъдеще. Придържането към западащите дейности вероятно ще е изтощавашо за икономиката.

Следвайки гореизложеното и въз основа на всеобхватен анализ на потенциала на регионите, за подобряване на бъдещето на засегнатите региони може да се проучат други възможности в промишления сектор и в сферата на услугите.

Ключовият въпрос е как активите в регионите, заедно с регионалното иновативно планиране и финансирането от ЕС, могат да бъдат използвани и оптимизирани за създаване на екосистема за привличане на частни инвестиции и предприятия.

⁷ В Марица Изток 2, най-големият регион за производство на електроенергия от лигнитни въглища в Югоизточна Европа, работят около 15 000 души. Около 20% от работещите в мините и 25% от тези в електроцентралите са специалисти с висше образование.

Подкрепа на ЕС за регионални стратегии

Тъй като многогодишната финансова рамка (МФР) 2021–27 все още е в процес на одобрение и е необходимо да се адаптира към възстановяването след Covid-19, на държавите членки следва да бъде предложено да преразгледат регионалните планове ([ESF](#), [ERDF](#), [EARDF](#))(ЕСФ, ЕФРР, ЕЗФРР) за възгледобивните региони и да адаптират програмите си с оглед на потенциалното използване на дял от очакваното многомилиардно финансиране от Европейски фонд за възстановяване с цел подпомагане на бързото преустройство на възгледобивните региони. Освен ползата за хората в настоящия момент, тези инвестиции биха намалили риска от загуби поради обезценяване на активите в бъдеще.

Предпоставка за това би било да се интегрират и може би да се укрепят наскоро одобрените планове за справедлив преход, представени от 18 държави членки и наскоро одобрени от Европейската комисия, в контекста на една по-широка стратегия за възстановяване.

Използването на системата за програмиране и изпълнение на европейската политика на сближаване предлага редица предимства, като например:

- Прилагане на изпитани подходи към договорени споразумения;
- Надграждане на съществуващите финансови средства за инвестиционни проекти с помощта на акредитирани компетентни органи;
- Предлагане на възможност за разгръщане и използване поне на част от средствата за възстановяване с цел справяне с идентифицираните пречки в ключови сектори в конкретни региони;
- Използване на по-добре координирани подходи спрямо традиционните фондове по целенасочен и ефективен начин.

За да бъдат получени успешни резултати, ще трябва вероятно да бъде изпълнено следното:

1. Преразглеждане на промишлените и бизнес възможности на региона въз основа на целия съществуващ капитал (човешки и инфраструктурен).
2. Засилване на фокуса на структурните и инвестиционните фондове на ЕС (ЕСИФ) върху благоприятните рамкови условия по отношение на инфраструктурата, обучението, развитието на бизнеса и възстановяването на околната среда на обектите.
3. Осъществяване на традиционна подкрепа от InvestEU⁸ за по-големи проекти, подходящи за банково финансиране, в областта на инфраструктурата и иновациите, които да привличат частни инвеститори, например инвестиране в ИКТ и широколентов достъп, големи енергийни инфраструктурни проекти или надрегионален транспорт и междусистемни връзки.

⁸ Разширената версия за 2021–27 г. на европейските фондове за стратегически инвестиции.

4. Приобщаване на засегнатите региони и националните правителства с цел привеждане в съответствие на общите регионални стратегии, нововъзникващия Европейски фонд за възстановяване (ЕФВ) и социалната подкрепа за заетост (SURE) с действия за икономическо възстановяване съгласно Европейския зелен пакт и последващите инструменти за подкрепа.
5. Съсредоточаване върху разширените възможности за финансова подкрепа като допълнителни временни инструменти за разработване на устойчиви решения с висока добавена стойност. Целта е да се гарантира, че стратегиите винаги имат за цел дългосрочна устойчива икономическа стратегия с основен акцент върху *рамковите условия* за привличане на нови дейности, а не върху създаване на дейности, зависими от подкрепа.
6. Гарантиране, че Фондът за справедлив преход разглежда предимно социалните аспекти на енергийния преход в засегнатите сектори.

Не трябва да забравяме ролята на националните насърчителни банки в това начинание, например BGK в Полша, KfW в Германия, Българската банка за развитие, SZRB в Словакия, MFB в Унгария, Altum в Латвия. Те често са от решаващо значение за разширяване на подкрепата и използването на частно финансиране, включително частен капитал за нови предприятия в региона, създаване на бизнес модели за енергийна ефективност и финансови инфраструктури и др.

Накратко, спешно са необходими стратегии, които да започнат да се изпълняват в началото на 2021 г. в рамките на следващата многогодишна финансова рамка (МФР) за поетапен подход за извеждане от експлоатация на производството на електроенергия от въглища, с цел постепенно заместване с производство на електроенергия с ниски въглеродни емисии и други технологии. При този подход е необходимо да се използват съществуващите познания и инфраструктура и чрез инвестиции да се разработят нови индустриални обекти, които да поемат работната сила и да поддържат и стимулират икономическото развитие на регионите.

Ако е необходимо и в случай че разходите за блокирани активи (*stranded assets*) са високи, извеждането от експлоатация и преходът могат например да бъдат подкрепени по начин, подобен на действащите понастоящем програми за извеждане от експлоатация на атомни електроцентрали в Литва, Словакия и България, за да се подпомогне изграждането, преобразуването и демонтажът на котли и турбини. В крайна сметка с Европейския зелен пакт Европейската комисия направи изменението на климата и декарбонизацията свои приоритети. В това отношение ускоряването на прехода в регионите с производство на електроенергия от въглища и торф би било повече от първа логична стъпка.

Литература

- Agora Energiewende and Sandbag (2020), "The European Power Sector in 2019: Up-to-Date Analysis on the Electricity Transition", Analysis.
- Bodis, K., I. Kougias, N. Taylor, & A. Jäger-Waldau (2019), "Solar Photovoltaic Electricity Generation: A Lifeline for the European Coal Regions in Transition", Sustainability, 11, 3703.
- European Commission (2019), "Competitiveness of corporate sourcing of renewable energy" - Annex D to Part 2 of the Study on the competitiveness of the renewable energy sector, Impact of corporate sourcing of renewable electricity on economic growth and jobs for DG Energy, European Commission (authors: CEPS & COWI), 28 June 2019 (ENER/C2/2016-501),
- Kapetaki, Z. (ed), P. Ruiz et al. (2020), "Clean energy technologies in coal regions: Opportunities for jobs and growth: Deployment potential and impacts", EUR 29895 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg, ISBN 978-92-76-12330-9, doi:10.2760/063496, JRC117938.

ABOUT CEPS

Founded in Brussels in 1983, CEPS is widely recognised as the most experienced and authoritative think tank operating in the European Union today. CEPS acts as a leading forum for debate on EU affairs, distinguished by its strong in-house research capacity and complemented by an extensive network of partner institutes throughout the world.

Goals

- Carry out state-of-the-art policy research leading to innovative solutions to the challenges facing Europe today
- Maintain the highest standards of academic excellence and unqualified independence
- Act as a forum for discussion among all stakeholders in the European policy process
- Provide a regular flow of authoritative publications offering policy analysis and recommendations

Assets

- Multidisciplinary, multinational & multicultural research team of knowledgeable analysts
- Participation in several research networks, comprising other highly reputable research institutes from throughout Europe, to complement and consolidate CEPS' research expertise and to extend its outreach
- An extensive membership base of some 132 Corporate Members and 118 Institutional Members, which provide expertise and practical experience and act as a sounding board for the feasibility of CEPS policy proposals

Programme Structure

In-house Research Programmes

Economic and Finance
Regulation
Rights
Europe in the World
Energy, Resources and Climate Change
Institutions

Independent Research Institutes managed by CEPS

European Capital Markets Institute (ECMI)
European Credit Research Institute (ECRI)
Energy Climate House (ECH)

Research Networks organised by CEPS

European Network of Economic Policy Research Institutes (ENEPRI)
European Policy Institutes Network (EPIN)